

— der er her indført $4\frac{1}{2}$ pCt. i Stedet for det oprindelige Forslags 4 pCt. — „Denne Statsgæld udfærdiges derefter i Kuponsobligationer, der ikke maa lyde paa mindre Beløb end 50 Kr., og for de eventuelt resterende Beløbs Vedkommende som en indskreven Statsgæld, for hvilken der udfærdiges Certifikater (Indskrivningsbeviser). Obligationerne og Certifikaterne udleveres Yderen mod Afgivelse af de ovennævnte Primakvitteringer, som inden Afgivelsen ikke maa sælges eller pantsættes uden Samtykke af Finansministeriet. Statsobligationerne skal lyde paa Ihændeleveren, men kan noteres i Statsgældskontorets Bøger paa Navn. Statsobligationerne forsynes med halvaarlige Rentekuponer. Den halvaarlige Rente af Certifikaterne udbetales ikke, men lægges halvaarlig til Beløbet, og naar dette har naaet en Størrelse af 50 Kr., ombyttes det med Kuponsobligationer af forannævnte Art.

Denne Statsgæld er uopsigelig fra Kreditors Side. Den kan fra Statens Side helt eller delvis opsiges med tre Maaneders Varsel til en Rentetermin. Efter Forløbet af ti Aar fra Udstedelsen afdrages Statsobligationerne i Løbet af tyve Aar ved Udtrækning eller Opkøb med $\frac{1}{20}$ aarlig af deres samlede Beløb efter Finansministerens nærmere Bestemmelse.“ — der er her indført en hurtigere Amortisation; i det tidligere Lovforslag var Perioden 30 Aar i Stedet for som her foreslaaet 20 Aar —.

„Det Yderne efter nærværende Paragraf tilkommende Krav mod Statskassen skal ikke medregnes ved Opgørelsen af deres skattepligtige Formue for Skatteaarene 1925—26, 1926—27 og 1927—28.“

I § 6 er der Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes den overskydende Rente, der eventuelt vil fremkomme ved Differencen mellem det, som kan udbringes af Fondens Midler, og den Rente, som skal udbetales Obligationsejerne, skal anvendes, og Hovedbestemmelsen her er, at den skal anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Med Hensyn til Anbringelse af Fondens Midler bestemmes det, at de skal anbringes i Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer eller som Indlaan i Nationalbanken eller andre dertil egnede Banker og Sparekasser. Fondens Kapital skal fortrinsvis anvendes til Afbetaling paa Statsgælden, men Forbrug af Kapitalen til dette eller andre Formaal kan dog kun ske i Henhold til Lov. Altsaa en Anvendelse til Afbetaling paa Statsgælden skydes ubetinget i Forgrunden, men man tænker sig Muligheden, hvis Lovgivningsmagten maatte

beslutte sig dertil, af en Anvendelse, der paa anden Maade kunde tjene til Konsolidering af Statens finansielle Stilling. Hvis der kommer en international Forhandling og internationale Aftaler med Hensyn til Stabilisering af Valutaen, er det sandsynligt, at der vil kræves ikke ringe Kapitalmidler hertil, og en saadan Anvendelse er eventuelt holdt aaben ved denne § 7.

Administrationen vil simplificeres meget derved, at 275 000 Konti, som man oprindelig regnede med, er udgaaet. Efter det Skøn, man har i Statsgældskontoret, vil de aarlige Udgifter, under Forudsætning af, at det var 935 000 Konti, der var Tale om, kunne anslaaes til ca. 100 000 Kr. for selve Administrationens Vedkommende, men der er naturligvis Udgifter en Gang for alle, og det er jo navnlig Udgifter til Anskaffelse af det Protokolmateriale, Kartotek eller hvad andet Materiale, man vil anse det for hensigtsmæssigt at benytte, samt endvidere Udgiften til Trykning af Obligationerne.

Jeg tror, at dette Forslag mere end noget andet af dem, der er fremsat, gaar til Kærnen af Sagen, som er den: at formindske det, jeg vil kalde den overskydende Købevne. Man har nemlig Ret til at gaa ud fra, at naar et Beløb som det, der her er Tale om; 3 Aar igennem undrages de enkelte Forbrug, saa vil den Forbrugsindskrænkning, som deraf vil følge, i alt væsentligt være en Indskrænkning af Forbruget af ikke nødvendige Artikler. Vi mener ogsaa, at der herigennem gives et Stød til Sparommelighed her i Landet, vi mener, at den, som aldrig før har ejet et Værdipapir, men nu finder sig i Besiddelse af et saadant, i overordentlig mange Tilfælde vil føle sig opfordret til at gaa videre gennem privat Opsparing. Endvidere har vi den Opfattelse, at Tilvejebringelsen af et saadant betydeligt Fond vil tjene til at konsolidere den danske Stats Finansvæsen ganske betydeligt. Det Beløb, som aarlig tilvejebringes paa den Maade, kan anslaaes til ca. 56 Mill. Kr., det formindskes noget derved, at Skatteydere med skattepligtig Indtægt under 600 Kr. undtages, men det forøges paa den anden Side ved den foreslaaede Progression, saa at det aarlige Udbytte kan anslaaes til ca. 56 Mill. Kr., og ved Rentetilskrivningen i de første 3 Aar vil den Kapital, som Fonden vil andrage, blive ca. 176 Mill. Kr. Naar dette nu anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden, eller det anvendes til andre finansielle Konsolideringsforanstaltninger, er der ingen Tvivl om, at det vil være og ogsaa i Udlandet blive opfattet som en ikke uvæ-